

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

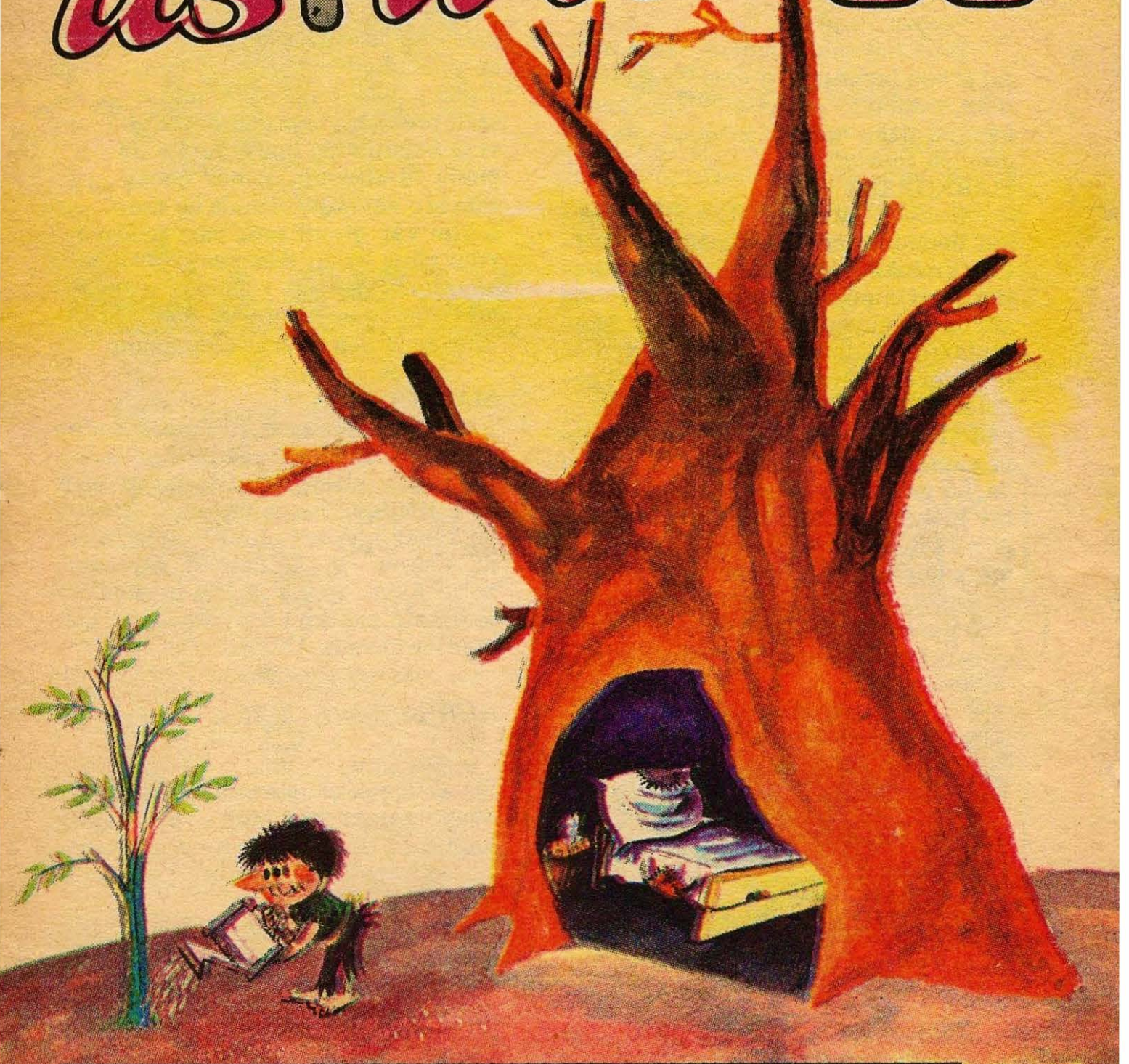
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

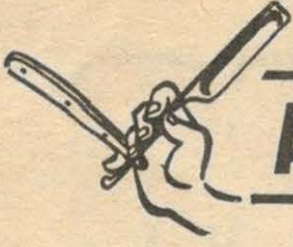
Ustura 36

Her seçimde bu tıraş, dayanmaz buna yürek!
Aday mısın yoksa sen berber misin mübarek?

-Seçim Berberi-

ANLAT DİRDİNİ MARKO PAŞA'YA !

TRABZON'dan B. A. AYDIN
soruyor :

"Sayın Paşam,

Bazı bayanlar denize bikiniyle girerken bazıları da günlük giyitleri, entariyle giriyor. Bunlardan hangisi daha medenî kılıktır denize girmek için ?"

MARKOPAŞA :

Haaa !... Medeniyet, değil mi ? İlkel insanlar medenî olmadıkları için çıplaktılar. İnsanlar medenileştikçe giyinmeye başladılar. Eğer bu görüş doğruysa bugünkü medenî kadınların mantolarıyla denize girmeleri gerekir. Nitekim, bazı gerici gazeteler kendi görüşlerine uygun, kadınlar için elbise modeli resimleri yayınlıyorlar. Aşağıdaki resimde, bu gazetelerin görüşlerine uygun bir kadın mayo modelidir. Resimde görüldüğü gibi, denizde yüzen kadının saçının teli bile görünmüyor, ama başka bir yeri görünüyor. Zavalı kocanın "Benim karı benden kaçır, saçını örter kışını açır" dediği, işte bu kadındır.

Ah efendim, medeniyet, giyim-kuşamla olsaydı, ne kolaydı !..

Şaka olsun diye koyduğumuz evlenme ilânlarına gelen mektupların ardı arkası kesilmiyor. Bu mektuplardan çok ilginç olan birini daha yayınlıyorum.

"Hanımefendi,

Mejmuada çıkan ilânınızı okudum sizinlen hayatımı birleştirmeye karar verdim ilânınız da Aksaray kapalı otobüs durağında saat 13-16 arası orada bekleyeceenizi yazıyordu 4 gün geldim sizi göremedim ben de size mektup yazmayı uygun buldum size kendimden bahsedeyim 24 yaşında 64 kiloyum esmer gencim yalancı hiç sevmem elimde üç tane mesleğim var şimdi tatlı yapıp satıyorum eğer kabul ederseniz sizinlen hayat arkadaşlığı yaparız cevabınızı çok samimi olarak bekliyorum, akşam 21 den sonra bulunurum.

Adres

MARKOPAŞA :

Sevgili okurum, Böyle bir hanım olmadığı için, ona yazdığınız mektup benim elime geçti. Şaka olsun diye o ilânları yazan yazar, ilânlar bu kadar ciddiye alındığı için üzüldü. Yakında mutlu evlilik yapmanızı ve Aksaray durağında boşuna beklediğiniz saatleri hatırlayarak gülmenizi dileriz.

BURSA'dan E. UZEL soruyor :

"Paşam,

Ben çok okuyorum. Okadar çok okuyorum ki gözlerim bozuluyor. Sağlığıma zararlı olan bu alışkanlıktan kurtulmak için ne yapayım ?"

MARKOPAŞA :

Çaresini biliyorum ama, meslek sırrıdır, nasıl söyleyeyim. Kimseye söylemezseniz, hadi kulağınızı uzatın da bu sırrı fısıldayayım size. Çok okumaktan kurtulmanın birçok yolu vardır : Yazar olmak... Bizdeki yazarların hepsi okuyazardır, ama çoğu yazar olduğundan okumaya vakit bulamaz ; yani okuyazar ama yazar okumazlar. Siz de yazar olursanız, bu alışkanlıktan kurtulursunuz. Ayrıca çok iyi bir şe-

ye alışkın olduğunuzdan dolayı sizi kutlarız.

İZMİR'den, adının açıklanmasını istemeyen bir bayan okur soruyor :

"Sayın Paşam,

Arada sırada gazete haberlerinde, kimi kadınların, kocalık görevini yapamabıkları için eşlerinden boşandıklarını okuyorum. Bu kocalık görevi nasıl bir görevdir, bana anlatır mısınız?"

MARKOPAŞA :

Bazı şeyler anlatmakla öğrenilmez. Mesela yüzmek... Hiç kimse, kendisine anlatılarak yüzmesini öğrenmemiştir. İlle de denize girilip orda öğrenilmesi gerekir. Mektubunuzun yukarıya almadığım bölümünde 21 yaşında olduğunuzu yazdığınıza göre, hiç merak etmeyin, uzun sürmez, bir iyiliksever eksik eğitiminizi tamamlamaya elbet yardım eder.

KADIKÖY'den B. F. N. soruyor :

"Arkadaşlarla aramızda yazarlar konusunda bir türlü anlaşamadık. En sonunda size sormayakarar verdik. En sevdiğiniz yazar kimdir?"

MARKOPAŞA :

Daha önce de söylemiştim, yine de söylerim : En sevdiğim yazar Gönül Yazar'dır. Çünkü, hiç olmazsa geceleri gazinolarda okur.

ANKARA'dan, adının açıklanmasını istemeyen bir okurumuz yazıyor :

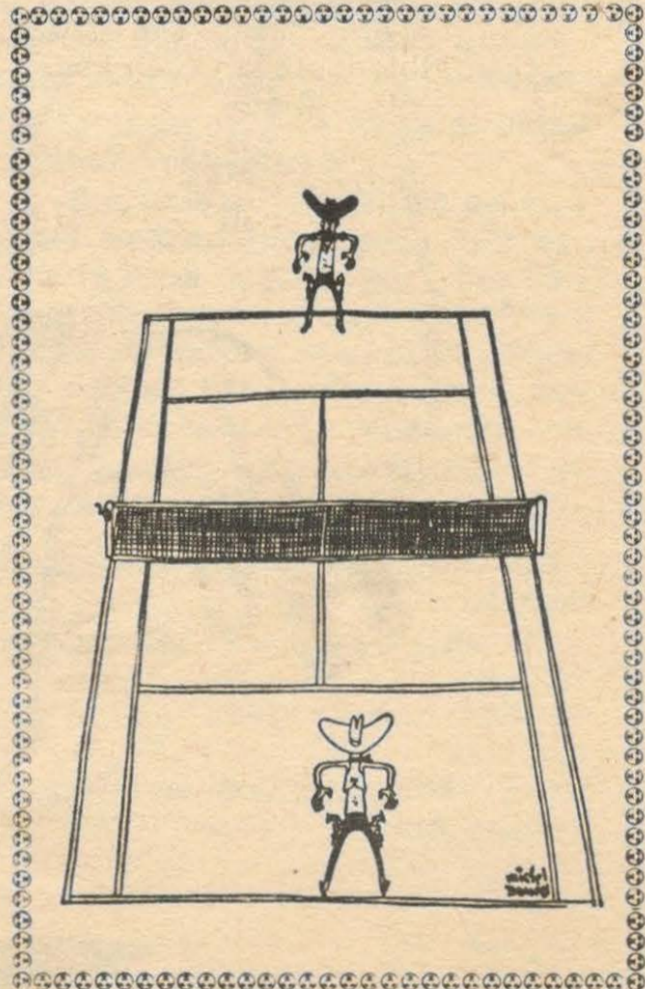
"Ey Paşaların Paşası,

Bana ancak sen yardım edebilirsin. 23 yıllık evliyim. Karım, her yıl, ölmüş yakınları için mevlid okutur. Eskiden ucuzdu. Ama şimdi her şey gibi mevlid törenleri de pahalılandı. Ağır masraf. Karıma, para verip hafızları, mevlitçileri, hocaları eve çağıracağına, bir mevlid plağı al, yıl da bir değil, her gün akşama kadar ölülerinin ruhu için plak çal, dedim.

Öyle değil mi? Hem daha çok seva - ba gider hem de yok mevlid şekeri, yok gülsuyu masrafı olmaz. Karım, imama sormuş. İmam "Olmaz. Mevlid, şarkı gibi plakta dinlenmez, günahtır" demiş. Plakta günahsa, ses bandına alalım, teypte çal, dedim. İmam ona da günah demiş. Bu nasıl iş? Bu teknik çağda, artık müezzinler minarenin merdivenini tırmanmıyorlar, hoparlöre bağlı teyp çalarak ezanı okuyorlar, günah olmuyor da, mevlid plaktan ya da teypten çalınınca neden günah oluyor?"

MARKOPAŞA :

Bizce de ezanın teypten çalınarak duyurulması günah değildir ama, mevlidin plak ya da teypte çalınması günahdır. Çünkü müezzin kendisi okumadan ezanı teypte çaldığı zaman da ayılığını alır. Ama mevlid plakta çalındığı zaman, hafızlara ayrıca para verilmez. Onun için plakta ya da teypte mevlid çalınmaz, hafızlara günahdır...

ÖMER SEYFEDDİN'DEN BİR HİKAYE:

Ling-Yu, gayet akıllı, gayet ihtiyar bir Fağfurdu (I). O kadar terakkiyi severdi ki, halkın mazi ile hiçbir alakası kalmamasını temin

HERKESİN İÇTİĞİ SU

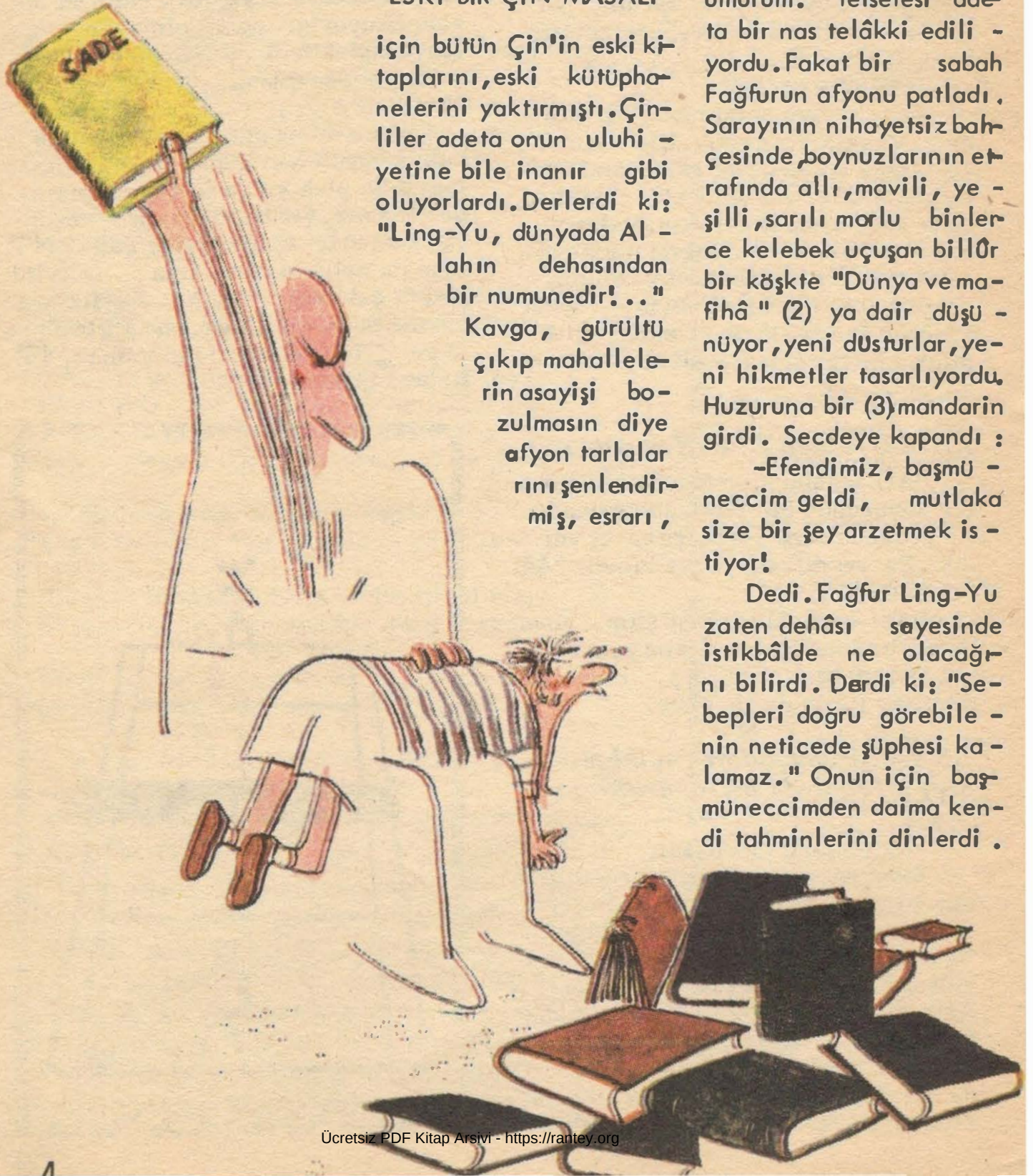
ESKİ BİR ÇİN MASALI

için bütün Çin'in eski kitaplarını, eski kütüphanelerini yaktırmıştı. Çinliler adeta onun ulhiyetine bile inanır gibi oluyorlardı. Derlerdi ki: "Ling-Yu, dünyada Allahın dehasından bir numunedir!.."

Kavga, gürültü çıkıp mahallelerin asayişi bozulmasın diye afyon tarlalarını şenlendirmiş, esrarı,

haşhaşı mübah ilân etmişti. Devri rüyasız yorgun bir uyku gibi geçiyordu. Herkes kendi dalgasında yaşıyor, "Dünya var imiş, yâ ki yoğmuş ne umurum!" felsefesi adeta bir nas telâkki ediliyordu. Fakat bir sabah Fağfurun afyonu patladı. Sarayının nihayetsiz bahçesinde, boynuzlarının etrafında allı, mavili, yeşilli, sarılı morlu binlerce kelebek uçuşan billûr bir köşkte "Dünya ve mafihâ" (2) ya dair düşünüyor, yeni düsturlar, yeni hikmetler tasarlıyordu. Huzuruna bir (3) mandarin girdi. Secdeye kapandı: -Efendimiz, başmüneccim geldi, mutlaka size bir şey arz etmek istiyor!

Dedi. Fağfur Ling-Yu zaten dehâsı sayesinde istikbâlde ne olacağını bilirdi. Dardı ki: "Sebepleri doğru görebilenin neticede şüphesi kalamaz." Onun için başmüneccimden daima kendi tahminlerini dinlerdi.

Şimdiye kadar o hiç böyle habersiz gelip bir şey söylememişti.

- Tuhaf, diye başını salladı, acaba ne söyleyecek?

- Gayet mühim bir şeymiş efendim.

Fağfur düşündü. İşler tıkrındaydı. Öyle mühim bir şeyin vukubu lacağı yoktu.

- Gelsin !

Buyurdu. Huzura giren başmüneccim, resmî secdesinden kalktıktan sonra :

- Ah efendim, gayet korkunç bir felâket bizi tehdit ediyor!

Dedi. Fağfur, dünyanın her şeyine vâkıftı. Taaccüp etti. Görünürde muharebe, kıtlık, ihtilâl, feyezân gibi bir şey yoktu. Badem gözle rinî süzerek :

- Yanılıyorsun !

Dedi.

- Hayır efendim, muhakkak bir felâket !

- Muharebe mi ?

- Hayır.

- İhtilâl mi ?

- Hayır.

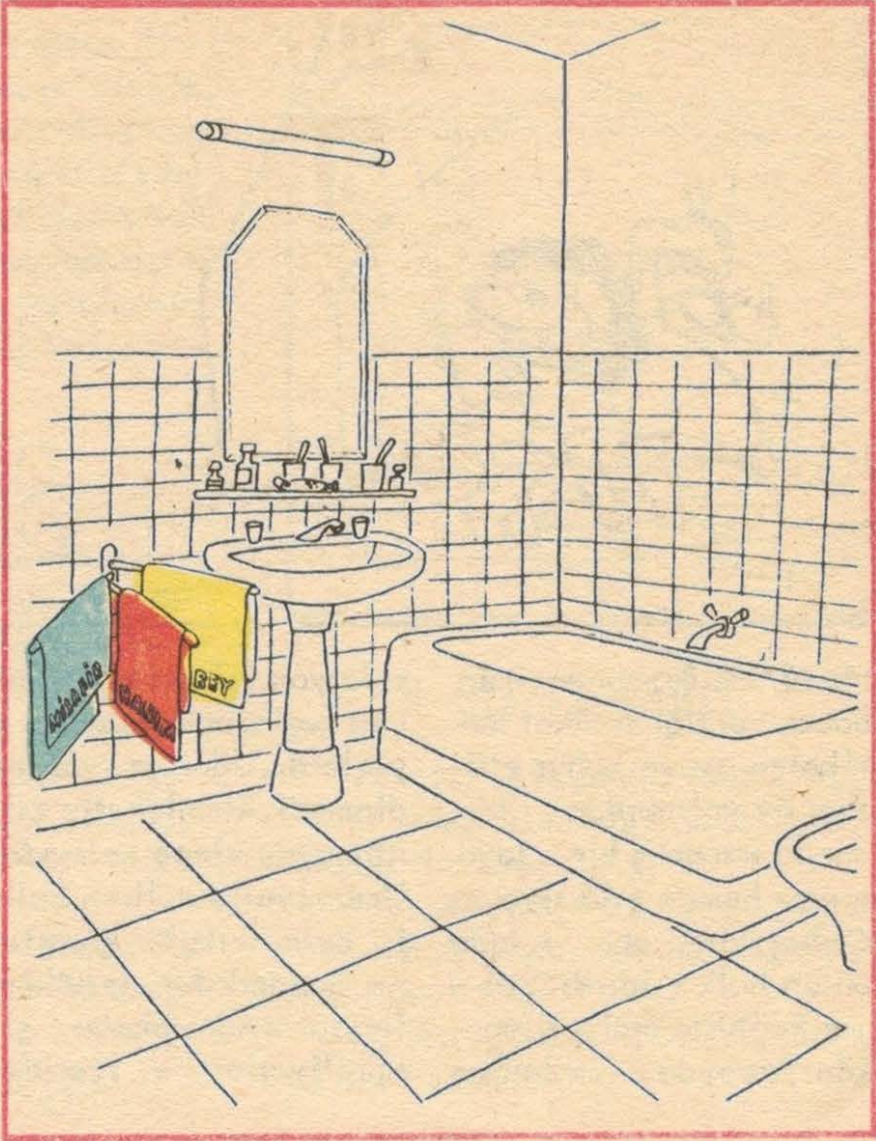
- Ya ne ?

- Bir yağmur, efendim.

- Yani tuğyan !

- Hayır, yalnız yağmur...

Fağfur, liyakatli başmünecciminin saçmalıya çağına ihtimal vermezdi. Tekrar onu bir süzdü. Merakla sordu :

- Yağmur niçin bir felâket olsun ?

- Bu yağmur çok sürecektir !

- Sürsün.

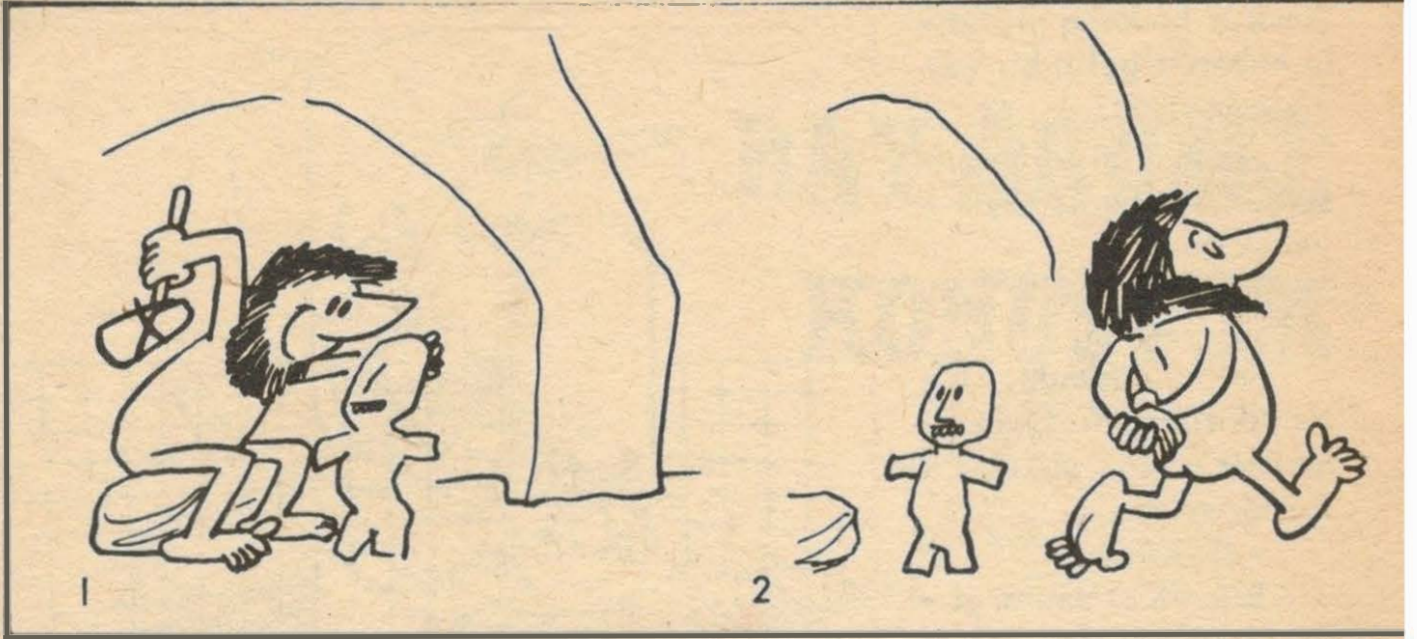
- Suyundan kim bir damla içerse deli olacak ?

- ...

Fağfur düşündü. Hakikaten felâket korkunçtu. İstihracında yanılıp yanılmıyacağını başmüneccime tekrar sordu. Zavalı âlim bundan son derece emindi. Korkusundan tir tir titriyordu. Sarayda hemen bütün manâdarınlar toplandı. Gün-

lerce müzakereler, müşavereleler edildi. Nihayet daha bu uğursuz yağmur başlamadan sarayın bütün sarnıçlarının, küplerinin, vazolarının, mahzenlerinin ihtiyat olarak temiz sularla doldurulmasına karar verildi.

Aradan bir hafta geçmedi, başmüneccimin haberi verdiği yağmur hafif hafif yağmaya başladı. Bir gün, iki gün oldu Dinmedi, hızlandı. Bardaktan boşanırcasına yağdı durdu. Her tarafı sel aldı. Nehirler, çeşmeler, oluklar taşı. Adeta minimini

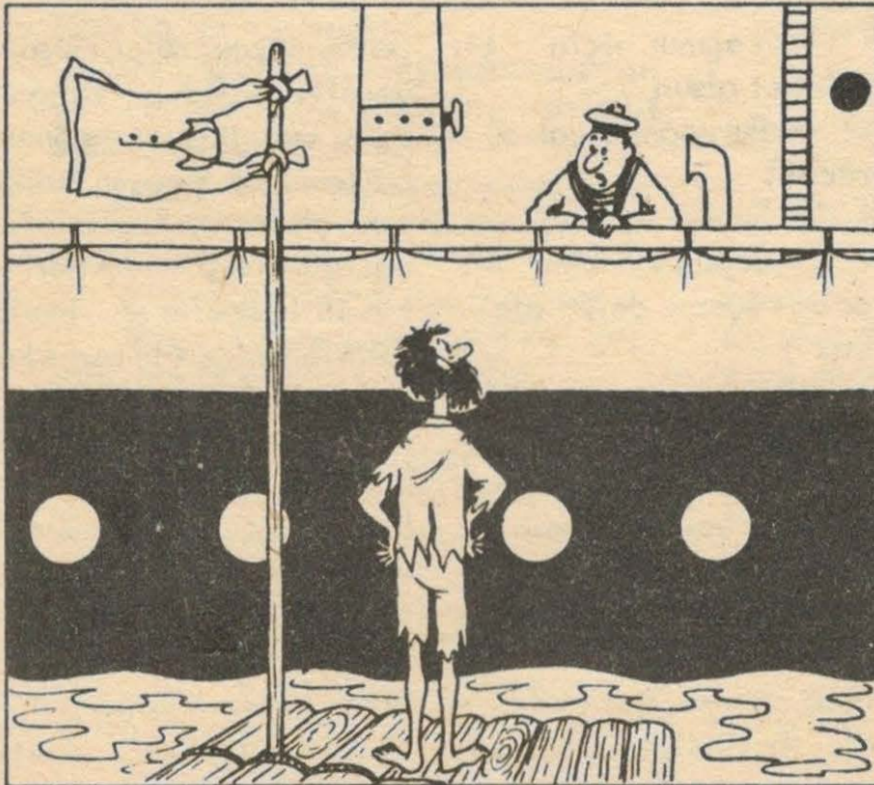
bir tûfan! Başmüneccimin haber verdiği felâket hakikaten aynen zuhur etti. Kim bu yağmurdan bir damla karışmış bir suyu içerse hemen çıldırıyordu. Onbeş, yirmi gün içinde bütün halk çıldırdı. Yalnız Fağfurla maiyeti erkânı, sarayda saklanmış

sulardan içiyorlar, akıllarını başlarında tutabiliyorlardı. Uğursuz yağmur dinmedi. Memlekette çıldırmayan kimse kalmadı. Umumiyetle deliren halk, işi öyle azıttılar ki, artık ne mandarinler, ne hâkimler, saraydan sokağa çıkabiliyorlar, ne içeriden

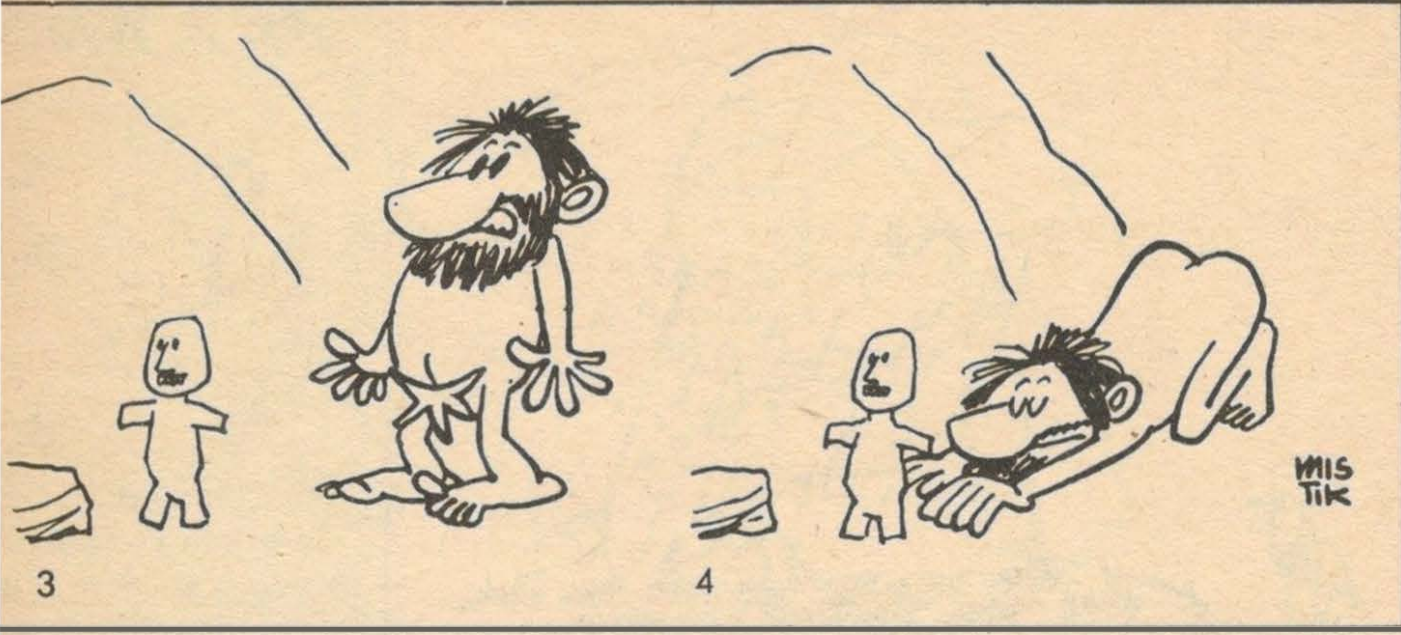
dışarıya meram antalabiliyorlardı. Bir curcunadır gidiyordu. Fağfuru o vakit düşünmek aldı. Bunun sonu ne olacaktı. Evet, bir kere deli olan artık akıllanamıyordu. Zirdeli halk bahçe surlarının etrafında toplanmış, gece, gündüz, sabah, akşam zurnalarla, davullarla kulakları yırtan bir gürültü koparıyorlar:

-Delilere bakın, yuha, yuha...

Diye ihtiyat sulardan içip akıllı kalanlara dillerini çıkarıyorlardı. Bir gün geldi ki, erzak filân tedariki imkânsızlaştı. Lâf anlayan, söz dinleyen kalmadı. İtaatın, vazifenin, büyüğün, küçüğün ne demek olduğu unutuldu. Kanunlar şaka oldu. İdare bozuldu. Uğursuz yağmurun suyundan içmeyip akıllı kalanların felâketi çok dehşetliydi. Hayatları tehlike içinde geçiyordu. Bir avuç kişiy-

- Anladık kaptanı istiyorsun... Ama hangi konuda ..

diler. Milyonlarca delilerin maskarası oldular.

Fakat "Ling-Yu" gayet ihtiyar bir Fağfurdu. İşe yaramayan, zarar getiren "akıl"ın "delilik"ten hayırlı bir şey olmayacağına kaniydi. Bir sabah çılgın halkın tecavüzünden, eğlencesinden ürkmüş maiyetine: -Herkesin içtiği sudan hemen içiniz!

Emrini verdi. Mandarinler, hekimler, filozoflar, hâkimler:

-Aman efendim, akillarımıza, ilimlerimize yazık olur.

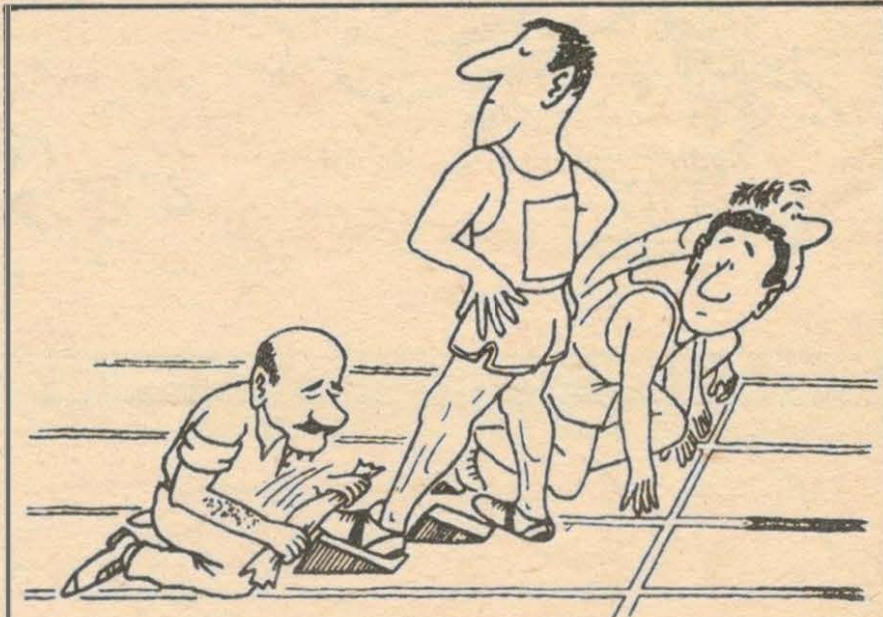
Diye karşı gelmek istediler. İhtiyar Fağfur :

-Herkes deli alduktan sonra, birkaç kişinin aklına lüzum yaktır...

Dedi. Uğursuz yağmurun sularından doldurttuğu ilk piyaleyi kendi yuvarladı. O anda ufukları sarsan kahkahaları attılar. Surun dışarısındaki curcunaya katıldılar. Gel zaman git zaman bu umumi

curcunanın adı "İçtimaî" tizam" oldu. Halk içinde ismi. (2) Dünya ve ötesi tekrar akıllananlar "Deli-dir!" diye tımarhaneye tı-kıldı.

(1) Çin imparatorlarının tizam" oldu. Halk içinde ismi. (2) Dünya ve ötesi tekrar akıllananlar "Deli-dir!" diye tımarhaneye tı-dareci aristokrasisi mensuplarına verilen ad.

BURDA MI?

Eczanede tartılan genç kız, elli altı kilo geldiğini görünce çok üzüldü. Şişman olmadığına inandırmak isteyen genç eczacı,

-Ama, dedi, giyiniksınız. En az iki kilo gelir üstünüzdekiler. Tartılmadan önce soyunmalısınız.

Boş bulunan genç kız sordu:

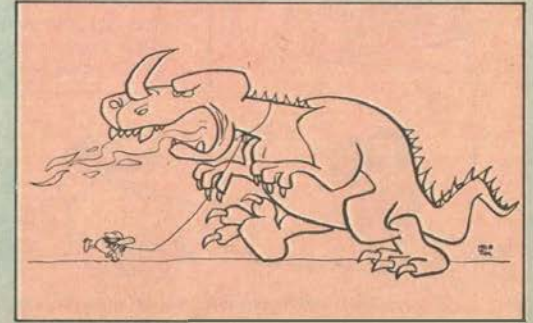
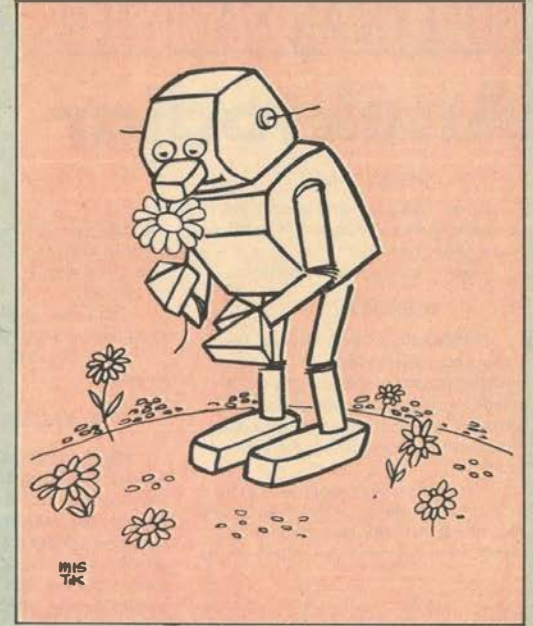
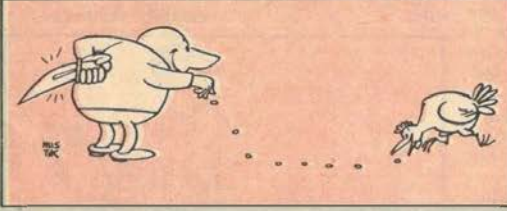
Burda mı?

Türk Karikatürcüleri

MİS
TİK

Usta karikatürcülerimizin çoğu gibi, Mustafa Eremektar da, çok zor koşullar geçim sıkıntısı içinde kendini yetiştirmişti. Kimsesiz bir çocuktur. Kasap çıraklığı, terzi ütücülüğü, kâtiplik gibi, birbiriyle ilişkisiz işlerde çalışarak yaşamını sürdürdü. Onyedî yaşında gazete ve dergilere karikatür çizmeye başladı. Belki de çok karanlık geçen çocukluk günlerinin acı anılarının etkisiyle, bugünün çocuklarına aydınlık, güzel bir dünya vermek için, büyük tutkuyla severek yaptığı iş, çocukları için karikatür çizmektir. Kırk yaşına merdiven dayamış (d : 28 Mart 1930) Mustafa'nın hâlâ çocuk olduğu adını Mısıktık diye kullanmasından da bellidir. Taş Devri karikatürleriyle ünlü Mısıktık, evlidir, Uygur'ın babası olmaklada övünür.

SÜLEYMAN NAZİF'TEN

Anektodlar

* SARAYLANDI

Enver Paşa bir prensesle evlenip saraya damat olunca Süleyman Nazif şöyle diyordu:

-Enver evlenmedi, saraylandı..

* BAŞYAZI

Eskiden Refi Cevat Ulunay, Pehlivan Kadri ile birlikte "Alemdar" adında bir gazete çıkarıyordu. Alemdar gazetesi idarehanesinin altında da Süleyman Nazif'in çıkardığı "Hadisat" gazetesinin idarehanesi vardı.

Alemdar'ın başyazarı Ulunay'la, yine o gazetenin yazarlarından pehlivan Kadri sık sık güreşirlermiş ..

Bir gün yine bütün binayı sarsan bir gürültü gelmiş yukardan. Orda bulunan Celal Nuri,

Aman

-Aman ne oluyor, bu gürültü ne? diye sorunca Süleyman Nazif,

-Refi Cevat başyazısını yazıyor. demiş.

* YAĞMA VAR

Süleyman Nazif Birinci Dünya Savaşı sırasında Bağdat valisiyken, Belediyenin petrol deposu yanmaya başlar. O sırada Bağdat'ta petrol çok az ve çok değerlidir. Polisler askerler, memurlar, başlarında vali, yangın yerine koşarlar. Ama yangını söndürecek yürekli insan yok... Halk, yangına sokulmuyor ve söndürmeye çalışmıyor. Koca petrol deposu göz göre göre yanıp gidecek. Bütün umutların artık söndüğü sırada Süleyman Nazif birden,

- Ooo... Bizim profesör yeni bir virüs keşfetmiş...

-Yağmaaaa! diye bağırır.

Ordaki işsizler de "Yağma." diye bağırsarak ellerinde tenekelerle, kovalarla depoya dalıp petrolerikaçtırmaya başlamışlar. Az sonra yangın söner. Süleyman Nazif şehre telâl çıkartıp, belediye deposundan petrol alanların petroleri getirmesini ilân eder, şehir karanlıkta kalmak -tan böylece kurtulur.

* İNSAN ETİ

Süleyman Nazif, sürgün bulunduğu Malta'dan dönüşünde, bir gün Ahmet Haşim'le karşılaşmış, ona Malta'da çektikleri sıkıntıları, konservenin ilk icat edildiği zamandan kalma konserveleri yedirdiklerini anlatmış. Ahmet Haşim alaylı alaylı,

-İnsan eti konservesi mi? diye sorunca Nazif,

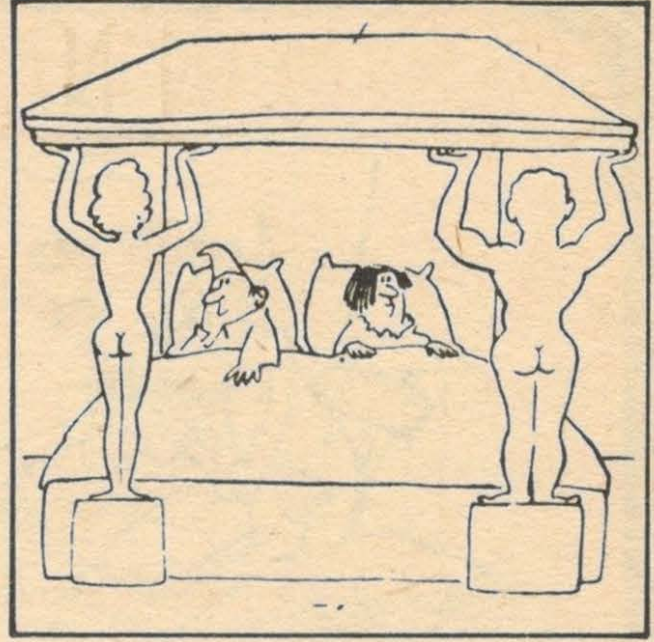
-Yoo, demiş, İngilizler insan etini hiç başkasına yedirirler mi?

* KÖMÜR KARASI

Süleyman Nazif, İkinci Dünya Savaşı sırasında kısa bir süre kömür ticareti yapmış. Tanıdıklarından biri de,

-Bir edip yazara kömürcülük yapmak hiç yakışır mı? deyince Nazif de şu cevabı vermiş,

-Bu savaşın içinden nasıl olsa yüzümüz kara çıkacağız, hiç olmaz -sa benimkisi kömür karası.

* DEF'İ - TABİİ

İstiklâl Savaşından sonra İngilizler İstanbul'u boşaltırken bir arkadaş Nazif'e,

-En sonunda şu İngilizleri memleketten defettik. .deyince Süleyman Nazif de,

-Tabii defettik, tabii. .demiş hem de def'i tabii. .

* TAŞ YAĞDIR

Cenap Şahabettin Bey anlatırmış Süleyman Nazif Basra valisiy -ken, vilâyetin yollarını yapmak için taş bulunamadığından konuşuluyordu. Süleyman Nazif ellerini açıp du -aya başladı.

-Yarabbi, bu memlekete taş yağdır. .

İKTİSAT

İttihat ve Terakki iktidarının son günlerinde iktisadi durumun çok kötü bulunduğu sırada İktisat dersi okutan Hamit Bey için Süleyman Nazif şu beyti yazmış :

Tedris eder o hâlâ terketmez ifiyadı
İflas eden bu devrin üstad-ı iktisadı

BAY ÖKÜZLE KONUŞTUM

Konuşan öküz :
ÖKÜZ ALEYHİSELÂM

Bu öküz, yetmiş yaşında bir ihtiyar ya da kucağında çocuklu kadının ayakta dururken, otobüs koltuğuna yan gelen öküzlerden değildi.

Bu öküz, aile mutluluğu uğruna başına yaldızlı süsler takan öküzlerden de değildi. Sinema, tiyatro, vapur gişelerinde, sırayı saygıyı bir yana koyup, önündekileri iten, ezen öküzlerden de değildi.

Bu basbayağı, boyunduruğu yan yan bakan, melül mahzun, kederli şair bakışlı bir öküzdü.

Kendisi tanışlık vermese, bu öküzle konuşmak şerefinden yoksun kalacaktım.

-Merhaba bay insan !..dedi.

Baktım, taze çayır larayan gelmiş, geviş getiren bir öküz.

-Merhaba bay öküz !dedim, demek siz insanca biliyorsunuz ?

-Çok zaman var, siz öküzceye başlayalı, biz de insancayı öğren - dık.

Fena halde kızdım :

-Bay öküz, dedim, insancayı öğrenseniz de, insanlığı öğrenemezsiniz ?

Diliyle burnunu yaladı, güldü.

-Aramızda ne fark varmış ?

-Evvelâ sizin işkembeniz var , geviş getirirsiniz.

-İşkembesi olan insanlar yok mu ? Hem öküzünkünden büyük. Bir ihalede, bir incelemede, bir gezi - de dünyayı yutup da ömürlerince geviş getiren insanlar yok mu ?

-Ya kuyruğunuz ?

-Evet, kuyruğumuz var, ama sizler gibi kuyruk sallamayız.

-Ya boynuzunuz ?

Bir kahkaha attı .

-Boynuz bakımından bir küçük farkımız var. Sizin boynuzları - nız, kendinize gözükmeyen, başkala - rına gözüktür.

-Ama biz insanlar, düşünürüz, bilincimiz vardır, iktisadî plan - lar yaparız.

-Güldürme beni... Bak sana hal tercümemi anlatayım. Ben bu çift - likte doğdum. İki yaşında bir boğa idim. Daha dünya evine bile girmemişim. Bir gün ayaklarımı bağla -

yıp, beni en kıymetli uzvumdan mahrum ettiler. İdiş edip, bana aşk hayatını yasakladılar. Bunun ıztı - rabını bilmezsiniz. Bu tıpkı sene - lerce büyük mevkilerde bulunup ta birdenbire emekliye ayrılanların acı haline benzer. Onlar da, önce başlarına gelen felâketi fark edemezler, hâlâ kendilerini eskisi gibi sanır, zart zurt ederler. Bakarlar ki, kimse aldırış etmiyor, sonra kulakları düşer. Ben de ilk günler böyle oldum. Eksikliğin farkına varmadım. Bir iki aşk sıçra - yışı yaptım, baktım ki boşuna. . Kadere boyun eğdim. Ama, bizim çift - lik sahibine de âh ettim. Beni yıllarca kağnisına koştı. Toprağını ben sürdüm. Sonra, o senin de - diğin iktisadî planı yaptınız, bankadan açılan kredi ile, bizim ağa, bir traktör aldı. Traktör gelince, beni hor gördü. Bütün çiftlik halkı traktöre binip, kasabaya film seyret -

FARK

-Sergilim, otobüsle taksi arasında ne fark vardır, bilir mısın?

-Havır, bilmiyorum şekerim.

-Aman, çok iyi. . Öyleyse hadi gel taksiye binelim.

*

DALGIN KOCA

Çok dalgın bir adamdı. . Karısı bir gün,

-Ceketindeki lekeyi çıkardım, bak, yeri bile belli değil! deyince dalgın koca,

-Yaa, rahvah, dedi, şimdi onun verini nasıl bulacağız?

meve gittiler. Traktörün direksiyonu elinde ağanın kuruluşunu, bıyık buruşunu görmeliydin...

-Uzatma !.. Makine medeniyeti girdi. Sizin gibi öküzlerden kurtulduk. Fena mı?

-Çok iyi, çok iyi... Bir gün sinemanın önünde traktör bozuldu. Bizim ağa alışmış... Deha dedi, oha dedi, traktör yürümedi. Bir usta çağırdılar. Usta traktörü parça parça etti. Sonra ağaya bunun bir vida - sı düşmüş, dedi, aradılar, taradılar, memlekette oraya göre vida yok. Yayan yapıldak köye döndüler.

-Sen olayları izlemiyorsun. Paf-lagonya, bizim eski borçlarımızı bağışladı. Yeniden bize borç verecek Patagonya'da uzman gönderecek. Astragonya da memleketimizde iki yüz tane vida fabrikası kuracak. O zaman sen vidanın rezil - liğini gör. Sanat eserleri gibi iş - portaya düşecek... Hatta, ileride belki vakit bulunmaz diye, vida fabrikalarımızın temel atma törenleri şimdiden yapılıyor.

-Sen onları boynuzuma anlat.. Şimdi, banka, ağadan para istiyor. Yine iş bana düştü, toprağı ben sürüyorum. Dünya, yine öküzün boynuzunda dönüyor. Hani sizin Ferid Kam adında bir profesörüme, birisi dünya öküzün boynuzunda mı duruyor, diye sormuş da, o da şu cevabı vermiş.

Ne teaccüb ediyorsun buna dünya derler
Duyulan herzelere onda nihayet yoktur
Yerin altında öküz var mı dedi bir meczub
Onu bilmem, dedim, üstünde fakat pek çoktur.

KARA MİZAH

Polonya'dan:

İkinci Dünya Savaşı'nda en çok yakılıp yıkılan kent, Varşova'ydı. Hitler, Nazi işgal ordusuna "Varşova'da taş üstünde taş kalmayacak" diye telgrafla emir göndermişti. Nazi süriüsü, Hitler'in buyruğunu yerine getirdi.

Yanıp yıkılmış Varşova'da, anababasız kalmış iki çocuk... Üstle yok, başta yok... Açlıktan ve yokluktan bir deri, bir kemik kalmışlar... 8 - 10 yaşlarındaki bu iki çocuk, insanlığını korkutabilecek olan her olayı ve her türlü vahşeti görmüşler ve kanıksamışlar. Duygusuzluklaştıklarından artık hiç bir şeyden korkmaları olanaksız..

İki küçük, karlar üstünde taş oturmış, anlamsız, boş gözlerle, bombalardan, ver ver tüten dumanları seyreliyorlar..

cuklardan birini hıçkırık tutar. Bitirli hıçkırığı dinmeyen çocuk, hıçkırığının kesilmesi için arkadaşına yalvarır:

-N'olur, beni korkutsana!..

Amerika'dan:

Yargıç, sanığın birini cesitli suçlardan tam 135 yıl hapse mahkûm eder (Amerikan Ceza Kanununa göre, her suça ayrı ceza verilir, sonra bunların toplamı alınır). Kararı "Tefhim" eden babacan yargıç, sanığa,

-İyice anladın değil mi? der. Karar kesinleşinceye kadar, yapacağın ne kaldıysa yap, e mi?

